

Βελισσαρ Διήγ. σλ. 11

Βελισσαρ σ

Βελισσαρ σόμας, η δὲ λατὴ Βελισσαρ.

σλ. 13:

η Βελισσαρ, γάρ σε, ἄνευ σου ἔσται μόνον

σλ. 34:

φθόνου καὶ ἀποξίνου¹⁾ λατὴ Βελισσαρ,

[1): εν.: εἰς ἔρχου ἔσται καὶ ἡ ἀποξίνου ἀνέχου.]

